

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Eunomiani quoque inter se discordarunt, variis nominibus ex
sectaru[m] authoribus appellati. Cap. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

triginta quinque annos inter ipsos diuisi, post, Theodosio iuniore, & Pretore Plintho Cofs. Quotquot Psathyrianorum hæresi fauebant, quorundam hortatu inducti, finem contendendi fecerunt. A quibus, post reconciliationem factam, tanquam lege sancitum fuit, vt quæstionis, quæ fuerat quasi contentionis caput, nunquam deinceps fieret mentio. Atque istud nusquam nisi Constantinopoli præstare potuerunt. Nam in alijs ciuitatibus, in quibus fortè sunt Ariani, eadem inter ipsos manet contentio. Verùm de Arianorum diuisione hactenus sermonem produximus.

Quòd Eunomiani quoque inter se discordarunt, varijs nominibus ex sectarum authoribus appellati.

CAP. XIII.

PONÒ Eunomiani inter ipsos fuere separati. Nam Eunomius ipse ab Eudoxio, qui illum iam pridem episcopum Cyzici designauerat, arrepta occasione, quod Aëtium magistrum suum ab ecclesia eiectionem nollet admittere, dissidere cœpit. Quinetiam alii qui ab eo nomen habuerunt, in varias sectas dispersi sunt. Nam prim Theophronius quidam Cappadox, qui captiosas argutias certandi studio accommodatas ab Eunomio didicerat, & pingui Minerua, vt aiunt, Aristotelis tum categorias, tum librum de interpretatione animo complexus erat, libros composuit, eosq; de mentis exercitatione, inscripsit. Vnde in odium apud suæ religionis fautores incurrens, ab illis, tanquam sectæ suæ desertor, eiectionem fuit: qui conuentus separatim ab illis faciens, hæresim suo ipsius nomine nuncupatam reliquit, Deinde Constantinopoli Eutichius quidam leui frigidaque controuersia commotus, se ab Eunomianis seiunxit. Ac iam conuentus seorsum agit. Itaque qui Theophronium sequebantur, Eunomiotheophroniani, qui autem Eutichium Eunomieutchiani appellati sunt. Quam inanes ineptæque, res sunt de quibus dissentiant, non putauit operæ precium huic nostræ historie man-

næ mandare, ne sermonem ad res ab instituto alienas transferrem. Attamen quod baptismum deprauarunt, non præmittendum censui. Nam non in Trinitatem, sed in Christi mortem, baptizant. Inter Macedonianos præterea quodam tempore dissentio orta est: quippe Eutropius presbyter Macedonianorum, conuentus egit separatim, à quo Carterius eiusdem sectæ dissensit: quinetiam aliæ sectæ in aliis ciuitatibus forte ex his ortæ. Verùm ego, quoniam ætatem dego Constantinopoli, in qua natus educatusq; fui, vberius fusiufq; res in hac vrbe gestas narro, quandoquidem & nonnullas earum ipse oculis vidi, & quæ in ea gestæ fuerint, illustriores videntur, hominumq; memoria digniores. Istæ sectarum diuisiones, non vno eodemq;, sed varijs forte temporibus factitæ sunt. Quod si placet nomina variarum sectarum cognoscere, euolue librum Epiphaniij episcopi Cypri, qui Ancyrotus inscribitur. Sed de his satis multa.

*De Eugenij tyrannide & Valentiniani paruuli nece,
& de tyranno à Theodotio Imperatore superato.*

C A P. XXIIII.

Recipublicæ etiam status tali de causâ admodum perturbatus fuit. In partibus versus occidentem, Grammaticus quidam Eugenius nomine, qui latinæ literas docebat, ludo relicto, primum in Regia satelitem agere cœpit: deinde quæstor Imperatoris factus est. Et quia valde erat disertus, & honorem propterea præcæteris consequebatur, secundum fortunæ flatum moderatè ferre non potuit: sed Arbogastem virum ex parua Galatia ortum, Præfectum exercitus, moribus Barbarum & in primis crudelem, consilij sui socium & adiutorem nactus, tyrannidem occupare molitus est. Ambo igitur Valentiniano Imperatori cædem machinari: Eunuchos Imperatoris cubicularios de ea re sollicitare aggrediuntur. Hi promissis maioris honoris & dignitatis inducti, Imperatorem dormientem opprimentes,
strangu-